

فرشاد گلزاری

بالکان و به صورت کلی کشورهایی که در شرق اروپای امروزی قرار دارند، از گذشته تاکنون محل منازعه و زد و خورد های سیاسی - نظامی بوده اند. این کشورها در زمانی که اتحاد جماهیر شوروی نفس می کشید و در مقابل آن غرب به رهبری ایالات متحده در حال مبارزه با کمونیسم علیه نیم کره شرقی بود، عموماً تحت نفوذ مسکو قلمداد می شدند و به نوعی همان آرمات های سوسیالیستی را پیش گرفته بودند و راهی جز تبعیت از آن نداشتند.

در دوران جنگ سرد هم این منازعه به بالاترین سطح خود رسید و در همان موقع مناطق شرقی اروپا به بارانداز جاسوسان دو طرف تبدیل شد و پس از آنهم یکباره جنگ های موضعی در گرفت که جنگ بوسنی هم یکی از آنها به شمار می رفت. طبیعی است زمانی که یک قدرت بزرگ ایدئولوژیک و نظامی مانند شوروی از درون فرو می ریزد و دیگر احاطه ای بر محیط تحت نفوذ خود ندارد، اتفاق های متعددی رخ می دهد؛ چرا که حریف، که در اینجا از منظر مسکو، آمریکا و متحدان اروپایی اش قلمداد می شوند، پس از این خلا به دنبال تامین منافع خود رفتند و سعی کردند از حیث جغرافیایی و از حیث دموگرافی این مرزها را دستخوش تغییر قرار دهند. یکی از این مناطق، صربستان بوده است. اینکه صربها در جنگ بوسنی چه اقداماتی را انجام دادند و چه جنایاتی در آنجا اتفاق افتاد، موضوع بحث نیست، اما اصل مطلب این است که ایالات متحده به این جمع بندی رسیده بود که باید در حوزه نفوذ سنتی روس ها اختلال ایجاد کند و به همین دلیل بود که پس از فروپاشی شوروی و رونمایی از فدراسیون روسیه، واشنگتن دست به کار شد. پس از فروپاشی یوگسلاوی، در ۱۹۹۰، یکباره کوزوو که استانی از کشور سابق بود به دنبال خودمختاری و استقلال خود رفت. سپس صربستان پاسخ

ناتو برای آرام سازی تنش، ۷۰۰ نیروی حافظ صلح به شمال کوزوو اعزام کرد؛

صربها و تحرکات مشکوک مسکو علیه اروپا

آلبانیایی تبارهایی را که به دنبال استقلال بودند، با سرکوب وحشیانه پایان داد اما این درگیری ها در سال ۱۹۹۹ با بمباران صربستان توسط ناتو بین مارس و ژوئن پایان یافت. در آن زمان نیروهای صرب از کوزوو عقب نشینی کردند، اما برای بسیاری از آلبانیایی ها و صرب های کوزوو، درگیری هرگز حل و فصل نشد و به

همین دلیل نیروهای کوزوو به رهبری ناتو (KFOR) هنوز در کوزوو مستقر هستند و تعداد فعلی آنها حدود ۴ هزار نفر است. به موازات این روند، در سال ۲۰۰۸ کوزوو به طور یکجانبه اعلام استقلال کرد و در مجموع ۹۹ کشور از ۱۹۳ کشور عضو سازمان ملل متحد، اکنون استقلال کوزوو را به رسمیت می شناسند، از جمله ایالات متحده، بریتانیا و ۲۲ کشور از ۲۷ عضو اتحادیه اروپا. در این میان اما روسیه و چین، که استقلال این کشور را به رسمیت نمی شناسند، مانع عضویت کوزوو در سازمان ملل شده اند و الکساندر ووچیچ، رئیس جمهور صربستان که چند روز قبل از ریاست حزب حاکم استعفا قسم خورده است که صربستان هرگز کوزوو را به عنوان یک کشور مستقل به رسمیت نخواهد شناخت. همه این مسائل حالا به جایی رسیده است که درگیری میان دو طرف نسبت به گذشته چندین برابر شده است و حالا پای ناتو مجدداً به این دعوی دیرینه باز شده است.

یک انتخابات و بحرانی دیگر! روابط بین دولت کوزوو که اکثریت آن آلبانیایی هستند و اقلیت صرب، سال ها متشنج بوده است و در سال گذشته میلادی این تنش وارد یک فاز جدید شد. دولت کوزوو سال ۲۰۲۲ میلادی می خواست افرادی را که در مناطق اکثریت قوم صرب نشین هستند وادار کنند شماره پلاک خودروهای صادره از صربستان خود را با پلاک های صادر شده توسط کوزوو تعویض کنند ولی حدود ۵۰ هزار نفر در این مناطق به دلیل امتناع از به رسمیت شناختن استقلال کوزوو از شماره پلاک کوزوویی استفاده نکردند و در آنجا بود که درگیری میدانی شروع شد. در همان موقع صرب تبارها در منطقه شمالی کوزوو، که هم مرز با صربستان است، جاده ها را سد کردند برخی از آنها در اعتراض دست به سلاح شدند و تیراندازی کردند و در نهایت دولت کوزوو برای آرام کردن اوضاع، اجرای قوانین جدید را برای یکماه به تعویق انداخت. از آن هنگام تا به امروز بارها تهدیدهایی میان مقامات

دو طرف رد و بدل شد اما از زمانی که جنگ اوکراین شروع شد روسیه با اروپا و آمریکا وارد یک تقابل علنی شدند، تنش میان صربستان و کوزوو هم بالا گرفت. در این بین پس از اینکه هفته گذشته تعدادی از شهردارهای شمال کوزوو با کمک نیروهای پلیس وارد ساختمان های شهرداری شدند، صرب تبارهای این منطقه بار دیگر در

دو طرف رد و بدل شد اما از زمانی که جنگ اوکراین شروع شد روسیه با اروپا و آمریکا وارد یک تقابل علنی شدند، تنش میان صربستان و کوزوو هم بالا گرفت. در این بین پس از اینکه هفته گذشته تعدادی از شهردارهای شمال کوزوو با کمک نیروهای پلیس وارد ساختمان های شهرداری شدند، صرب تبارهای این منطقه بار دیگر در

دو طرف رد و بدل شد اما از زمانی که جنگ اوکراین شروع شد روسیه با اروپا و آمریکا وارد یک تقابل علنی شدند، تنش میان صربستان و کوزوو هم بالا گرفت. در این بین پس از اینکه هفته گذشته تعدادی از شهردارهای شمال کوزوو با کمک نیروهای پلیس وارد ساختمان های شهرداری شدند، صرب تبارهای این منطقه بار دیگر در

روز دوشنبه به خیابان ها آمدند و تلاش کردند این ساختمان های دولتی را به تصرف خود در آورند. باید توجه داشت در انتخابات جنجالی شهرداری ها که عمدتاً توسط صربها بایکوت شده بود، فقط نمایندگان آلبانیایی تبار یا دیگر اقلیت های کوچکتر در پست های شهرداری و شوراهای محلی انتخاب شدند؛ این در حالی است که صرب تبارها از شرکت در انتخابات محلی ماه آوریل خودداری کرده بودند و نامزدهای آلبانیایی تبار توانستند جایگاه ریاست بر هر چهار شهرداری را در انتخاباتی با مشارکت ۳۵ درصدی به دست آورند. حالا با توجه به این روند و اعتراض صربها به این مساله، منابع خبری اعلام کرده اند که در مناطق شمالی کوزوو که با صربستان هم مرز است، درگیری همچنان ادامه دارد و به همین دلیل ناتو وارد میدان شده است. اینکه ناتو در این منطقه از گذشته حضور داشته، یک موضوع طبیعی است اما حالا وضعیت به سمت وسوی رفته که روز گذشته (چهارشنبه) ناتو اعلام کرد که ۷۰۰ نیروی حافظ صلح دیگر در کوزوو مستقر خواهد کرد. رویترز در این خصوص اعلام کرده درگیری های خشونت آمیز میان نیروهای محلی صرب و نیروهای حافظ صلح تحت رهبری ناتو در کوزوو پس از آن رخ داد که نیروهای حافظ صلح تلاش کردند افرادی را که به تحلیف یک شهردار آلبانیایی در منطقه ای عمدتاً صرب نشین اعتراض داشتند، متفرق کنند و این درگیری منجر به زخمی شدن ده ها تن در هر دو طرف شده است. در تباط با این مساله پانس استولتبرگ، دبیر کل ناتو در جریان کنفرانس خبری ضمن اعلام این خبر که قرار است ۷۰۰ نیروی دیگر به کوزوو اعزام کنند گفت که این استقرار پاسخی به حملات اخیر به نیروهای حافظ صلح است. نکته این است که

ناتو به کوزوو هشدار داده که صربها را بیش از پیش تحریک نکنند، اما مساله اینجاست که بسیاری از ناظران معتقدند بخشی از این موضوع به تحریک صربها توسط روسیه مربوط است و نمی توان این مساله را به دور از تنش مسکو با غرب بر سر مساله اوکراین دانست.

جهان نما

برنامه اردوغان برای ایجاد توازن میان چین و غرب

انتظار می رود «رجب طیب اردوغان» رئیس جمهوری ترکیه در سومین دوره پنج ساله خود به تعادل بین چین و غرب ادامه دهد، اما ناظران می گویند رفتار یکن با اقلیت اوغور در سین کیانگ چالشی برای روابط باقی خواهد ماند. به نوشته روزنامه ساوت چاینا مورنینگ پست، شی جینپینگ، رئیس جمهوری چین پس از پیروزی اردوغان در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری در روز یکشنبه مقابل «کمال قلیچداراوغلو» رهبر اپوزیسیون ترکیه که وعده سیاست خارجی متعادل به غرب را داده بود، به او تبریک گفت. شی در پیام روز دوشنبه خود به اردوغان گفت که چین و ترکیه «منافع مشترک گسترده ای» دارند. شی در این پیام گفت: در سال های اخیر، توسعه روابط همکاری راهبردی چین و ترکیه شتاب خود را حفظ کرده و همکاری عملی در زمینه های مختلف پیشرفت مثبتی داشته است. من توسعه روابط چین و ترکیه را راج می نهم و آماده همکاری با اردوغان برای ارتقای درک متقابل و حمایت متقابل در موضوعات مربوط به منافع اصلی و نگرانی های اصلی یکدیگر به منظور تقویت توسعه پایدار، سالم و بادوام رابطه همکاری راهبردی این دو کشور هستم.

نیلگون بیلدیریم، دانشیار دانشگاه «آتیلیم» در آنکارا گفت که نتیجه انتخابات در ترکیه ممکن است اندکی آسوده خاطری برای سیاستمداران در پکن به همراه داشته باشد. بیلدیریم گفت: تبدیل مسئله اوغورها از سوی اردوغان به ابزاری برای چانه زنی، حداقل در پشت پرده، برای چین در مواجهه با خطر مخالفان ترکیه که علناً حقوق بشر چین را در داخل و خارج از این کشور محکوم می کنند، اولویت در دو آن را ترجیح می دهد.

اردوغان در زمانی که ترکیه با تورم سرسام آور (که در آوریل به ۴۴ درصد رسید) و از در حال فروپاشی دست و پنجه نرم می کند، دوباره انتخاب شد. این بحران ها، در کنار چشم انداز او برای تبدیل شدن کشورش به یک قدرت جهانی، اولویت اصلی این مرد ۶۹ ساله خواهد بود. این تحولات همچنین در حالی رخ می دهد که روابط میان چین و ایالات متحده بر سر مسائلی از تجارت گرفته تا برتری نظامی و نقض های حقوق بشر در حال بدتر شدن است. ترکیه یک شریک امنیتی مهم ایالات متحده و متحد کلیدی ناتو است، اما در سال های اخیر تنش هایی با واشنگتن وجود داشته است، از جمله بر سر خرید سامانه های دفاع موشکی روسیه توسط آنکارا و عملیات نظامی این کشور در سوریه.

ترکیه همچنین به دنبال خرید ۲۰ میلیارد دلار اف-۱۶ و نزدیک به ۸۰ کیت مدرنیزاسیون از ایالات متحده بود. با این حال، این برنامه فروش به دلیل مخالفت های کنگره ایالات متحده بر سر امتناع آنکارا از دادن چراغ سبز به گسترش ناتو، سابقه حقوق بشر آن و سیاست سوریه متوقف شده است. ناتو سال گذشته برای اولین بار اعلام کرد که چین یک چالش امنیتی است.

اما «ها شیاولین»، کارشناس روابط بین الملل، گفت که بعد از آنکه ترکیه مسیر ناتو را در قبال چین دنبال کند. این کارشناس از دانشگاه مطالعات بین المللی «جیانگ» در «هانگژو» می گوید: سیاست خارجی اردوغان بسیار اثباتی است و هسته اصلی بر سر ایجاد توازن بین قدرت های بزرگ است؛ صرف نظر از اینکه ناتو در کل در برابر چین چگونه موضع گیری می کند. قادر تمیز، دانشیار دانشگاه «مدنیت» استانبول گفت که روابط اقتصادی میان چین و ترکیه در دوره دوم ریاست جمهوری اردوغان، از آنجایی که ترکیه به شدت به سرمایه گذاری خارجی نیاز دارد، محور روابط دو جانبه آنها خواهد بود. این چهره آکادمیک ترکیه همچنین خاطر نشان کرد که آنکارا استراتژی «کریسودر میانی» خود را برای ارتباط با طرح «کمر بند و جاده» یکن ترویج می کند. این مسیر تجاری که به طور رسمی به عنوان «مسیر حمل و نقل بین المللی دو سوی خزر» شناخته می شود، با هدف اتصال شرق آسیا و اروپا از طریق قزاقستان، دریای خزر، جمهوری آذربایجان، گرجستان و ترکیه است.

خبر

الأخبار:

ریاض میان دمشق و غرب میانجیگری می کند

همچنین امنیت اقتصادی آوارگان در مناطقی که به آن باز خواهند گشت، بدون حضور پروژه های عربی محقق نمی شود و این امر مستلزم گام هایی از سوی غرب از طریق ارائه تسهیلات و این تضمین به شرکت ها است که مشمول تحریم نخواهند شد. الأخبار در ادامه نوشت: اینها پرونده هایی است که در پشت پرده درباره آنها ایزنی می شود.

امارات از ائتلاف دریایی با آمریکا خارج شد

مشکل از ۳۴ کشور است که هدف آن تضمین امنیت و مقابله با تروریسم و دزدی دریایی در منطقه دریای سرخ و خلیج فارس اعلام شده است و مقر اصلی آن در بحرین قرار دارد.

وزارت خارجه امارات از خروجی ائتلاف دریایی آمریکا در منطقه خبر داد. به گزارش خبرگزاری «وام»، دستگاه دیپلماسی امارات در بیانیه ای اعلام کرد: در نتیجه ارزیابی مستمر ما از همکاری امنیتی موثر با همه شرکا، امارات دو ماه پیش از مشارکت خود در ائتلاف «قدرت دریای متحد» خارج شد. وزارت خارجه امارات همچنین اعلام کرد: امارات متعده به گفت و گوهای مسالمت آمیز و راه های دیپلماتیک به عنوان ابزاری برای پیشبرد اهداف مشترک امنیت و ثبات منطقه است. در بیانیه این وزارت خانه آمده است: امارات همچنین به تعهد خود برای تضمین ایمنی دریاوردی در آب های خود به شیوه های مسئولانه ادامه می دهد. ائتلاف «قدرت دریای متحد»

خبر

روسیه:

مقامات انگلیس یک هدف نظامی مشروع تلقی می شوند

معاون رئیس شورای امنیت ملی و رئیس جمهور سابق روسیه گفت، از آنجایی که انگلیس به طور دو فاکتو در حال جنگ با روسیه است، مسکو می تواند مقامات انگلیس را یک هدف نظامی مشروع در نظر بگیرد. به گزارش خبرگزاری اسپوتنیک، دیمیتری مدوف، معاون رئیس شورای امنیت و رئیس جمهور سابق روسیه در توییت نوشت: انگلیس با ارسال تجهیزات نظامی و ارائه آموزش به اوکراین به عنوان متحد این کشور شناخته می شود. انگلیس به طور دو فاکتو یک جنگ اعلام نشده ای را علیه روسیه هدایت می کند. به همین دلیل، روسیه می تواند مقامات انگلیس را که به این جنگ کمک می کنند، یک هدف نظامی مشروع در نظر بگیرد. وی افزود: طبق قوانین مختلف سازمان های بین المللی از جمله دادگاه لاهه و کنوانسیون ژنو، اقدامات لندن به عنوان جنگ با روسیه تلقی می شوند. جیمز کلورلی، وزیر

اولین ماهواره جاسوسی کره شمالی پس از پرتاب سقوط کرد!

ارتش کره جنوبی اعلام کرد که پیونگ یانگ یک موشک به سمت خارج جو زمین شلیک کرده است. به گزارش الجزیره، در پی این پرتاب موشکی که کره شمالی آن را پرتاب ماهواره خوانده است، مقامات ستول از شهروندان خود خواستند آماده تخلیه خانه هایشان باشند. مقامات این هم گفتند که شمالی اقدام به شلیک موشک کرده است و برای ساکنان اوکیناوا هشدار صادر کردند. همزمان در ستول پایتخت کره جنوبی و اوکیناوا ژاپن اژیرهای خطر به صدا در آمدند. لحظاتی بعد ژاپن هشدار در اوکیناوا را لغو و اعلام کرد موشک کره شمالی بر فراز خاک ژاپن پرواز نخواهد کرد. کره شمالی ساعتی بعد از این شلیک، اعلام کرد یک موشک حامل ماهواره شناسایی

معاون رئیس شورای امنیت ملی و رئیس جمهور سابق روسیه گفت، از آنجایی که انگلیس به طور دو فاکتو در حال جنگ با روسیه است، مسکو می تواند مقامات انگلیس را یک هدف نظامی مشروع در نظر بگیرد. به گزارش خبرگزاری اسپوتنیک، دیمیتری مدوف، معاون رئیس شورای امنیت و رئیس جمهور سابق روسیه در توییت نوشت: انگلیس با ارسال تجهیزات نظامی و ارائه آموزش به اوکراین به عنوان متحد این کشور شناخته می شود. انگلیس به طور دو فاکتو یک جنگ اعلام نشده ای را علیه روسیه هدایت می کند. به همین دلیل، روسیه می تواند مقامات انگلیس را که به این جنگ کمک می کنند، یک هدف نظامی مشروع در نظر بگیرد. وی افزود: طبق قوانین مختلف سازمان های بین المللی از جمله دادگاه لاهه و کنوانسیون ژنو، اقدامات لندن به عنوان جنگ با روسیه تلقی می شوند. جیمز کلورلی، وزیر